

Tai tiks nutarimas seimo su: LDS. Seimas, 349 Smith
ir jį turime išpildyti, kad St., Providence, R. I.

Gauta žinių, kad Lenin grade esą susprogdinti va džios rūmai. Sprogimas vykęs dėl nežinomų asmen padėtos minos, kuri sprogdama visiškai sunaikinusi rūmus. Žuvo 100 žmonių.

Kiekvienas gyventojas p
prievara turi turėti mask
ir vaistų nuo dujų gelbėti
Reikšmės bolševikai išd

Tēvas paliko mātē, ir
vaikus be dūņos kashio ir Dabar val
motina būvo priversta gy patraukē a
venti pas svetimus. kankinima

Kadangi t
os su pirmu

"Žvaigždė" duoda ir daug žinių iš plačiojo katalikų pasaulio, rašo apie tai, kas dedasi tolimose stambeldžių kraštuose, kamie darbuojasi tuksandžiai pasiašventusių katalikų misijonierių, teikia žinių apie paskutinių laikų šventuosius ir t. i. r. t.

"Žvaigždė" yra Švenč Jėzaus širdžiai pa-
kytas laikraštis. Ją leidžia Tėvai Jesuitai
Kaune.

Pasakoma 1927 metais **"ŽVAIGŽDĖ"** traukia ir
pašalintųjų katalikų dėmesį gyvenimo laimės ir
tikėjimo dalykais. Žvaigždė, kuri skleidžia ties
vienių ir kitųjų katalikams ir visapusiškai
patinka.

"Žvaigždė" kaime motams — 10 litų, o kaimo
kūrenams suve graminėms Lietuvoje siunskite po 8 li-
tus mėnesiui.

Adresas: "Žvaigždė" Kaunoje, Jėzumių gatvė,
Kaunas, Lietuva.

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every TUESDAY and FRIDAY

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN & POLISH ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on July 12, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: DOMESTIC YEARLY \$4.50 FOREIGN YEARLY \$5.50 DOMESTIC ONCE PER WEEK YEARLY \$2.50 FOREIGN ONCE PER WEEK YEARLY \$3.00

666 West Broadway South Boston, Mass. Telephone South Boston 0620

Kam Dar Konstitucija?

Minima konstitucijos penkių metų sukaktuves. Vieni ją peikia, kiti giria. Gal dauguma nori ją pakeisti. Sakoma, kad dabartinė — neveikianti — konstitucija buvo surašyta vadovaujantis tuometiniais bombastiškais pokariniams demokratybės obalsiais. Gal būti. Gal reikia ją patobulinti prisitaikant prie šių dienų prozaikų realybių. Nesigilinsime čia į jos dėsnius. Neprosiūsiu bus tečiau susimąstyti apie konstitucijos gamintojus ir taisytojus.

Nėra turbūt dviejų konstitucijų pasaulyje, kurios būtų visai panašios į vieną kitą, nes nėra tokių dviejų tautų, kurios būtų lygiai tokios pat. Graikai „artistiškai“ pešė, romėnai kareiviškai klausė. Jei jie būtų pasirašę konstitucijas, jos būtų buvę visai kitokios. Kiniečių ir anghų konstitucijos irgi negali būti labai panašios, nes anghų ir kiniečių tautinis būdas skiriasi kaip žemė nuo dangaus. Lietuvos „mėškos“ konstitucija, ar nori ar nenori, skirsis nuo Varšuvos „beždžionės“ konstitucijos, nes nedaug tėra panašumo tarp lietuvių ir lenko būdo.

Kaip pasireiškė lietuvių būdas bekuriant Lietuvos nepriklausomybę, konstitucija berašant? Jau Petrogrado Seime lietuvių „didvyriškumas“ tapo užakcentuotas. Užakcentavo socialistai neįsileisdami katalikų į prezidiumą. Ne toks, kaip aš — ergo kenksmingas! pasitrauk! Nuo Petrogrado Seimo prabėgo dešimtys metų, bet „didvyriškumo“ joms netrūksta, tik „didvyriais“ yra jau nebe socialistai, bet tautininkai. Jie irgi skelbia tą patį „didvyrišką“ obalsį: kas ne su mumis, tas prieš Lietuvą.

Tuščia rašyti, tuščia ir taisyti konstitucijas, jei šali valdo ne teisės, bet žmonių geri norai, ambicija ar doktrinistinės svajonės. Neabejojame, kad dabartinėmis Lietuvos valdovams netrūksta gerų norų. Net nuo valdžiai neprielankių žmonių tenka girdėti, kad valstybės aparatas veikia geriau, bet tuo dar nėra ko džiaugtis per daug. Dabartiniai Lietuvos valdovai nesugebėjo sudaryti tautos, bet tik akcentuoja savo gerus norus ir jų nepripažįsta kitiems, giriasi savo didvyriškumu, bet kitiems nepripažįsta net paprasčiausio patriotizmo. Jie ignoruoja esamąją konstituciją ir parąys kitą. Bet jie ne amžini.

Ateis laikas, kad koki kita partija — ar tai legaliu, ar perversmo keliu — atsiders prie valdžios. Kodėl ji negalės ignoruoti „pataisytą“ konstituciją ir pasirašyti sau kitą ir praveisti ją „legaliai“ tinkamaisiu sau kečiu, sakysim, atėmus balsavimo teises nuo moterų, ar suteikiant jas vaikams, arba pavadant seimui nubalsuoti, ar koki kitokia būdu?

Anglija neturi rašytos konstitucijos, bet ją užlaiko skrupulistiškai. Meksika ir Centralinės Amerikos respublikos turi rašytas konstitucijas tik tam, kad jas lauzius ir kad būtų dėl ko peštis. Minint Lietuvos konstitucijos penkių metų sukaktuves, savaimi peršasi klausimas: kam lietuvių pasirašę konstituciją?

Negarsinsime

„Naujienu“ visai teisingai pastebi, kad bepolemizuojant redaktoriai neįtikrins kito. Netenka abejoti, kad ir „N-ny“ ir „Darbininko“ redaktoriai turės kiekvienas savo idealams, kiekvienas laikysis savo taktikos. Viešos diskusijos spaudoje apie tokius pav. klausimus, kaip kooperacija ir socializmas galėtų būti labai naudingas, jei abi pusės norėtų įdėti į jas daugiau objektingumo. Kitaip sakant, kad redaktoriai pamirštų apie kito kitą ir išimtinai galvotų tik apie kooperaciją ir socializmą. Vienok taip nėra. „N-ny“ redaktoriui rūpi už vis labiausia „D-ko“ redaktorių. Jo vylybės nukreiptos ne į kalbamąjį dalyką, bet į žmogų.

Kokia ir kam iš tokių ginčų nauda? Skaitytojams iš to tikrai nėra mažiausios naudos, bet laikraščio cirkuliacijai gal ir yra naudos. Kuomet išprovokuoji visus kitus laikraščius peštis su tavim, tai reiškia, kad jie tavę garsina ir dar veltui. Kelio metai atgal buvo paėjusios kalbos, kad „Naujienu“ visai silpnai tesilaiko. Jų laimei atsirado redaktorių, kurs emė uoliai aprašinėti ir garsinti Marksa antrąjį (taip jis vadina „N-ny“ redaktorių) ir „N-ny“ biznis, sakoma, žymiai emės kilti. Turbūt atsimindamas senius laikus laikus „N-ny“ redaktorių nepraleidžia progos pasipešti.

„D-ko“ yra visuomet pasirengęs rimtai diskutuoti, bet nemoka ir neketina pešiti ir lipdyti redaktoriams

„jausmingus“ epitetus. Už vis mažiausia mums turėsi garsinti „N-as“ ir vaisingai savo skaitytojus atsakymais /solistinius ir teoristinius argumentus. Iškeltasai tečiau lyginimas kooperacijos su socializmu turi svarbos ir tuo klausimu laiks nuo laiko atsiliepsime.

„Mes Arėme“

Mūsų kaimynas „Sandar“ bara katalikus ir giria sandariečių už „nuveiktus darbus.“ Mat sandariečiai daug aukavę ir išpirkę bonų. Taip! bažnytinėse svetainėse iš katalikų kišenių. O kiek ten priukavo tie „nuterioti draugai,“ tai nei ne suskaitys! Beje, nereikia dar pamiršti tūkstančių demonstrantų ant Boston Common. Jie ten demonstravo su savo draugijų vėliavomis. Ant tų vėliavų buvo šventųjų paveikslai, bet katas reiškia mūsų kaimynui redaktoriui. Jis visvien sakys, kad ten demonstravo sandariečiai, o katalikai pešė, o gal mušėsi.

Kad sandariečiai įneša daug peštynių, tai galima pastebėti kad ir pačioje „Sandaroje.“ Su kuo tik jie nesiginėja! O kas link nuveiktų darbų, tai jie, atsiminė laikus, kuomet dirbo su katalikais, gali pasigirti: „mi pachali.“

Meilė gera padaryti nelaukia progos, bet pati jos ieško, nenuilsta, nebijo, bet linksmiasi ir naudoja progą. — Palau.

Besirūpindami kitų laime, mes surandame ir savąją. — Platonas.

LIETUVIŠKOJI KNYGA

I. Kaip rojuje taip ant žemės. Knygos ignoravimas. Kam reiki, kas negali o kas gali — tam nereikia. Kas dedas ant lentynų. Vietoje litų — alga knygomis. Ir brangu ir pigu. Katalinkų paieškosimas. Materializmas.

Atsimenu gerai, — dar buvo spaudos draudimo laikais. Syki brolis, parvažiavęs iš turgaus — išsitraukė baltą, nedidukę knygėlę — prūsų kalendorių. Aš tuomet labai vargiai tepaskaitydavau, tačiau kaž kodėl labai apsidžiaugiau. Maniau sau: — lietuviškų knygų neleidžia ruskis, o mes vis tik turėsime! Ir brolis paskaitys apsakymėlių, žiniosim koks bus oras... Kaimynai šlektos buvo; iš jų vienas „gramatnesnis“ išrašinėjo iš Varšuvos „Kurjerį.“ Girdečiau, kaip kiti pasakojo, kokias naujienas iš „gazių“ išskaitė. Ir man kaip būdavo kaž kodėl skaudu, nelinksma, kad nėra lietuviškų „gazių“ (laikraštis — vardo, tuomet nei nežinojom). Žinojau kad yra draudžiama ir jaučiau neteisębę... Praėjo dar keli metai, aš jau buvau šoks toks pjenuo. Pasklydo gandas, kad kaž kur kilęs karas, mūsų caras išėjęs kariauti... Mes nusigandom; žinojom kad karas, tai labai baisus dalykas. Dar truputis laiko — štai vėl naujiena! Naujiena tiek linksma, kad aš niekad nepamiršiu. Brolis atvyko iš malūno, sakė kad yra jau lietuviškų „gazių“ ir jis pats net savo akimis matęs. Kiek visiems

džiaugsmo! Knygų nebe reiki slėpti ir naujų vis galėsi pirkti, bus lietuviškų „gazių“ — kartojam džiaugdamiesi begalo.

O dabar? Mes, gimę ir augę Lietuvoje — jau baigiamė visą ketvirtį šimtmečio, kaip atkovojom sau spaudą. Iš pradžių, džiaugėmės, gaudėm lietuvišką knygą, tik pradėdam vėl atvesti... Neseniai amerikiečių lietuvių spaudoje buvo nusiskundžiama, kad knygos perstota pirkti, nors pinigų visgi būtų... Pasirodo, kad — kaip rojuje, lygiai ir ant žemės. Ir Lietuvoje kaž kodėl mūsų knyga ignoruojama. Stengiamasi visai be knygų apsieiti. Kur randasi šios tokios bibliotekos — skaito vien tik mokslą einančios jaunuomenės; iš pašalinių mažai. O pirkti? — pirkti šiandien gali, tas kuris nuolatinių pajamų turi. Knyga nėra pigi. Valdininkų Lietuvoje tūkstančiai, ypač šviesos kurėjų mokytojai, o knygos, naujai išleisto spaudinio — išperkamos penki-šeši šimtai. Ir tiek. Daugiau kas lieka, — pelyja lentynose. Toks jau knygos tiražas Lietuvoje. O kas tuos penkių šimtų išperka? Gal mūsų inteligentai, mokytojai, valdininkai? — O ne. Daugiausia, tai nuoburnos atitrakę mokslus einant jaunuoliai, ir šiaip iš kaimo jaunuomenės knygų mylėtojai. Tik visos vargas, kad kaip tik pas pastaruosius tų litų taip mažai. Jei pas juos būtų pinigų — ir knygos tiražas pakiltų nuo penkių šimto — į ketelį tūk-

stantis. O tie, kurie ima šimtais — mūsų valdininkai — kas tanpo, vaikus mokina, statosi namus — o knygą, matyt, išleista knygą — labai retas svečias. Tik laisrasti šiaip taip išrašo, — mat „nemodern“ nieko ne skaityt.

O knyga apdulkėjusi guliant lentynų. Gulį ilgai ir deltos priezasties, knygynai aukštą komišką imą už knygų pardavimą ir knygą brangi. Galiau ir knygų leidėjai pajunta krizį ir vargą. Pasidaro atsargėsi. Ima leisti tik knygas — vadovėlius mokykloms ir dar, jei del kalbos grimumo galės būti išleidžiama į mokyklą. Toki stambi, plačiū mastu užsimojusi knygų leidimo bendrovė „Švyturys“ — su bankrutu ir „Kazimierui“ t. y. Šv. Kazimiero Draugijai — nekaip sekasi. Kiti knygynai ir knygų leidimo įstaigos — lygiai pergyvena krizį. „Švyturio“ Bvės tarnautojai — ir algas gavo imti knygomis, nes pinigų nebuvo. Kartą „Kazimiero“ knygynė paklausiau: — kiek kainuoja dabar „Vilniaus Albumas?“ — dvidešimt litų — atsakė. O buvo pat pradžioje keturiasdešimt. Čia jau labai pigu. Toks pilykus leidiny už dvidešimt litų.

Tai kas-gi čia dabar kaltas? kodėl knyga ignoruojama? Daug tur būt atsirast priežasčių. Tų jaunų užsi-degėlių, kurie gyvena skaudžius, neteisingsus, spaudos draudimo laikus — ne kaž kiek yra. O kurie ir yra — ne visi pramoko skaityti ant tiek, kad knygą pamylus. Atgavom spaudą, iškovojom nepriklausomybę — ir pri-trūkom, matyt, idealų. Po-

MOKYTOJŲ PADETIS SOVIETŲ RUSIJOJE

Rusų bolševikai kitados žadėjo pakelti liaudies apšvietimą ir praplatinti jį, bet tų pažadų nepildė. Neseniai įvykusiam mokytojų suvažiavime vienas kalbėtojas pažymėjo, kad daugybė mokytojų atsisako mokytojo pareigas eiti. Dažnai tenka juos varu vėrsti, kad dirbtų mokyklose. Švietimo komisarijatas dėl lešų stokos sustabdė naujų mokyklų statymą. Senosios mokyklos apšepo ir netaisomos ima griūti. Dažnai atsitinka, kad vienoje patalpoje būna dvi ar trys mokyklos, dėl to genda mokinių sveikata, o mokytojų dar labiau. Suvažiavimas kalbėjo taip pat ir apie mokytojų algas. Jos yra mažos. Pavyzdžiui, liaudies mokytojas gauna 40 rublių (20 dol.) mėnesiui. Aukštesniųjų mokyklų mokytojas — 54 rublius (27 dol.). Prieš karą gaudavo beveik du syk daugiau.

Vynas ir girtavimas paverčia protą. — Oseas 4, 11.

litika, politikavimas ir galutinai apsvaigino galvą. O dabar, dar materializmas, kova dėl gyvenimo o kitiems dėl prabangos turto. Dar kitas kaž koki apatija, su-snūdimas apėmė. Knyga dulkių klodais užulta pelyja knygynų lentynose, nors pardavėjai panaudoja visą pritarimą, kad kiti nors įsiulyti. Visa viltis, — mokslą einančios jaunuomenės. Kai ji atsistos ant savo kojų — gal ir lietuviškos knygos gyvenimas pagerės. (Bus daugiau)

„VELNIO DAUBOJE“

„Velnio Dauba“ buvo plačiai visiems žinoma ir turėjo taip blogą vardą, kad niekas neįdriso jį ištirti, o kas ir norėjo prisitarti, tai matė tokias baisenybes, kad klausantiems net plaukai ant galvos šiaušės. Buvo du draužiai, kurie nutarė į tą daubą, bet matė ten tokias baidyklas, kad net iš proto išėjo ir tikiai šaukė: „Velnias su naga! Velnias su naga!“ Nuo to laiko žmonės ir praminė šią vietą „Velnio Dauba.“

Buvo tai gili gili dauba tarp dviejų aukštų kalnų. Tartum kas kalną perkirto kirviu ir, užmiršo atgal suglausti, paliko dalis bestovint taip arti viena antros, kad šimtmetiniais medžiais, augdami ant daubos skardžių, savo šakomis pastekdavo viens kitą ir padarė skliautą, per kurį negalėjo prasimušti nė vienas saulės spindulys.

Tačiau ne visi bijojo šios daubos. Ant daubos dugno kūrėnosi ugniakuras, o prie jo šildė du žmogai: vienas iš jų dar jaunas 19-20 metų vaikas, gana gražaus veido, ana kurio tačiau jau buvo plačiu bružu užbrėžta be miego praleistų naktų pluoštas, girtuokliavimo ir paleistuvavimo žymės; kitas gė jau senas, žilais plaukais ir barzda, panirusio veido ir vilko akių žmogus.

Senis sėdėjo ant akmenų susikuprinęs, rankomis atsiremęs kelių ir kažko gailiai žiūrėjo į jaunąjį, kuris pagaliuku maišė ugniakuro žarijas, kuriose keptė bulvės.

„Na Kirvy!“ ko tu šiandien taip nuleidai nosį? Ko dūsauji be paliovos, lyg sena žydmergė?“ prašneko jaunas: „Ar degtinės pasiilgai? Palauk bent kiek, tuoj atgausi širdį. Plaktukas su Kalnu neužilgo grįš ir atneš.“

Kirviu vadintas senis nieko neatsakė, tik tai dar labiau susitraukė, dar labiau susiraukė, dar giliau atsiduso ir įsmeigė į jaunąjį savo akis, kuriose prablygo kažkoks gailus, gailus žvilgsnis.

„Na, ko tyli, lyg lapė tykodama žąsies?“ pra-siuokė vėl jaunas: „Ką ir mane žiūri išplėtęs akis?“

Čia senis atsistojo ir, prisitartinęs prie jaunojo, tarė: „Joneli!“

Ši žodį išgirdęs jaunas išpašė lyg gyvatės kirštą ir pilnu baimės balsu prašnibždėjo: „Iš kur žinai, kad aš Jonas? Aš ne Jonas! aš Petras! aš esu Titmagas! Ką čia niekus plepi!“

„Pasakyk, ar tebegyva tavo motina Morta, tavo tėvas Andrius?“ paklausė senis: „Ar senai nuo jų atsitraukė?“

„Nutilk, nutilk, jei nori likti gyvas!“ prišoko jaunas: „nutilk! jei nenori kirvio penties paragauti!“

„Joneli!“ i nieką neatsižvelgdamas tęsė toliau senis: „pasakyk tikrai, ar jie tebegyvena?“

„Numirė abudu pernai!“ suniurusiu balsu per dantis pratarė jaunas, o senis, tuos žodžius išgirdęs, nusigrėžė ir pradėjo graudžiai verkti.

„Sakyk, iš ku mane pažįsti? Iš kur pažinai mano tėvus? Pasakyk, o ne, tai tuojau pragaran nuburbėsi!“ jau rūšiai ir skardžiai sušuko jaunas ir prišokęs prie senio griebė jam už pečių.

„Na, tai klausyk, Joneli, ir nesikarsčiuok!“ liūdnai prabilo senis: „Sėsk ir klausyk! Pasiskysiu, kas aš esu, apsakysiu visą savo gyvenimą.“

Kaip jau žinai, aš užvakar atėjau šiton daubon, kurio niekas nedrįsta įžengti, nes vagys ir žmogžudžiai apsirėdę velniais visus nuo jos nubaido, o drasuolių ir nugalabų. Atėjau su Plaktuku ir Kalnu, su kuriais aš pasižįstu jau senai — tais pačiais metais mūs kartu išvarė Sibiran už žmogžudystę, bet jiems pasisekė išbėgti iš katorgos pirmaisiais metais, aš gi pradėjau katorgoje dylioti metų ir, tik tai aš bolševikams, pasiūsiuosavęs sugrįžau Lietuvon. Laimei, pirmoje smuklėje susitikau su Plaktuku ir Kal-

tu, kurie atsivedė mane čia, sakydami, kad čia niekas neatraš manęs ir galėsiu kartu su jais pasipelninti, nes žmonės labai išbauginti visko bijo.

Šią naktį sapnavau tokią sapną: rodos, kad pribėgo prie manęs tavo motina ir, visa paplū-dusi ašarose, išblyškusi, apdriskusi ir apkabinusi mane pradėjo graudžiu balsu šaukti: „Broliu-kai! broliukai! gelbėk mano sūnelį, gelbėk mano Jonelį! neduok jam žūti! ištrauk jį iš žmogžudžių globos! Metai, kaip aš už jį kenčiu dėl to, kad nemokėjau jo auklėti, per daug lepinau, nemokinau nieko gero, nepratinau prie darbo! Gelbėk, gelbėk!“

Visas prakaituotas pašokau iš miego, bet šis graudus maldavimas dar tebeskambejo mano ausyse ir taip suspaudė man širdį, kad jau nebe-galėjau užmigti ir lig išauštant galvojau, ką reikėtų šis sapnas.

Štai pažvelgiau į dar bemiegantį tave ir žai-bu pašokau iš vietos — pamačiau savo sesers, Mortos, veidą ir supratau, kad tu esi jos sū-nus...“

„Tai, tamsta Kirvy, esi mano dėdė Petras?“ staiga sušuko jaunas.

„Taip, taip vaikel! Bet klausyk toliau.“

Jonelis visas pabalęs, nulenkę galvą, o senis toliau tęsė: „Supratau tada, ką sapnas reiškė: supratau, jog tai pats Dievas davė man grįžti iš katorgos ir čia ateiti, kad, kol dar nevelu, iš-traukti tavę iš žmogžudžių tarpo. Ko aš nepri-mačiau per tas kelias valandas, kai tu miego-jai?! Prisiminiau visą savo gyvenimą; prisimi-niau savo laimingas dienas; paskui kaip diena iš dienos pradėjau pasileisti, kaip tapau vagimi ir žmogžudžiu, kiek vargo kentėjau ir... pasakiau sau: arba ištrauksiu jį iš šios Plaktuko draugi-jos, arba padarysiu galą ir jam ir sau...“

Žinai, esi girdėjęs, kad aš lankiau gimnazi-ją. Mano tėvas buvo turtingas ūkininkas, išmin-tingas, trokštęs šviesos žmogus, bet per kietas

na pasakytinio transporeto
vart. miestelių dangian kamp
100.000 zlotu sumai, ES visų
gi neteisėtai įveiktųjų ryžių
miestolių siekia kelis mil-
lijonus zlotų. I Krokuva at-
vyko specialinė vyriausybės
komisija sukybei tirti. Su-
amta visa eile asmenų, kurių
pavardės tuo tarpu laiko-
mos paslaptį. — "Ūk."

- _____

L. D. S. N. Anglijos Apskričio Išvažiavimas

LAWRENCE, Mass.
Rugpj. 21 d. „Palangoje“ vyko antras šios vasaros L. D. S. N. A. apskr. išvažiavimas. Diena buvo iš pat ryto miogota, per tai žmonės darė visokius spėliojimus kas gali atsitikti su jų pasiūsimais „Palangoje.“ Bet žmonių atvažiuo daug iš apylinkės. Matėsi ir iš toli.

Šiame išvažiavime iš dvarčių buvo Lawrence'o klebonas kun. F. Virmauskis ir vikaras kun. S. P. Kneizis, So. Bostono klebonas kun. K. Urbanavičius ir vikaras kun. F. Strakauskas, Lowellio klebonas kun. F. Juras, Nashua klebonas kun. P. Danfūnas ir Cambridge klebonas kun. F. Juškaitis.

Taipgi buvo ir svečiai iš Baltimore, Md. p. Ramoška, LDS. narys, remėjas ir organizatorius. Buvo ir iš Shamokin, Pa. p. Jonas ir Marytė Vasilaiškaitės, kurie viešpatavo pas p. M. Sakauskaitę, Bostone.

Nors apie Lawrence'ą vietomis buvo smarkaus lytaus, bet „Palangos“ nekludė, nes davė progą darbininkams pasidžiaugti gražia „Palanga“, ypatingai tiems, kurie iš toli buvo atsilankę. Jaunuomenei ant pievos žaisti buvo patogus, nes saulės spinduliai nekepino.

Virvės traukimas buvo smarkus.

PARSIDUODA

Gražių panelių dalyvavo daug iš visos apylinkės. Kiekviena su virpančia širdžia laukė teisėjų nuosprendžio, kuriai teks nešioti Lawrence'o gražios „Palangos“ vardą. Gražuolė buvo išrinkta iš viso pulko tai panelė Marytė Survilaitė iš Nashua, N. H., kuriai suteiktas vardas „P-L-E-P-A-L-A-N-G-A“ per visus metus. Taipgi jos paveikslas tilps „Darbininke“ su aprašymu.

Nashua turi labai daug gražaus jaunimo, per tai kad nashuaiečiai nėra prisirišę prie tuščių šokių ar kokių kitų sveikatą jaunimui nalinančių dalykų, ką daro kitų kolonijų jaunuoliai. Partina Lawrence'o vaikams pamesti draugavus su lydimis, palikėmės ar rusėmės. Jei jau lietuvaitės sąsiskės netinka, važiuokite į Nashua. Ten tų gražuolių lietuvaičių pilna.

JEIGU NENORI, KAD TAMSTOS VAIKAI PAMIRŠTŲ GIMTĄ LIETUVIŲ KALBĄ, TAI IŠRAŠYDINK JIEMS

GRAŽIAUSI VAIKŲ LAIKRAŠTIS „SAULUTĖ“

Dangybė paveikslų! Pasakos, apsakymai, eilėrašiai, juokai. Piesos vaikų teatrui. Žinutės iš gimtojo krašto ir platus pasaulio. Įvairumėliai. Uždaviniai ir pramogėlės. Patarlės, priežodžiai, mėsos. Darbeliai iš popieriaus, molio ir kitoki. Laikraščio kaina: metams 2 dol., pusei metų — 1 dol. Eina 2 kartus per mėnesį. Paveikslus piešia K. SIMONIS ir kiti dailininkai. Leidžia „PASAKOS“ B. v. Redaktorius A. Giedraitis.

Vienas Nr. susipažinti siunčiamas veltui.

Adresas: „Saulutė“ Administracija Jurbarko

Prakalbos
Dga spjūn apie LDS. ir darbininkų reikalus, išrežė L. D. S. 70 kp. (Lawrence) pirmininkas p. Krancevičius. Labai linksma matyti, kad darbininkai patys susipratę, rūpinasi ir savo broliais, duodami jiems patarimų ir tt. Kalbėjo kleb. kun. F. Virmauskis ir p. A. F. Kneizys, „D-ko“ redaktoriaus ir LDS. sekretoriaus.

Darbininkai
Tiek buvo laukiama svečių iš visos apylinkės, taigi — juk vietiniams LDS. veikėjams teko rūpintis, kad alkanus pasotinti, trokštančius pagirdyti ir dar kokių gardumėlių suteikti. Priekę gardžių kepsnių ponios: Venčienė ir O. Baubiniene. Jos abi geros gospadinės. Pastaroji O. Baubiniene taipgi visą dieną dirbo vaišindama visus. Dirbo ir p. R. Kuklienė, p. p. K. Venčius, Gabys, S. Čekauskas, N. Jodka, Krancevičius ir kiti. Cambridgeiečiai, darbos pp. Smilgiai, V. Jakas ir kiti. Darbos ir iš kitų miestų, bet neteko vardų sužinoti.

Išvažiavimas užsibaigė gražiai.

Lewistonietė

Kur nėra vargo, ten negyvena nė džiaugiamas. — R. Strupas.

PARSIDUODA

Buėrnė ir Grosnė. Biznis išdirbtas per ilgas metus. Pardavimo priežastis — savininkas turi kitą biznį. Platus informacijai delei kreipkitės pas: D. BUCI, 432 Fourth St. So. Bostone. (R.26)

PARSIDUODA

Gerai išdirbtas toniko biznis. Kaina prieinama. Turį gerą priežastį pardavimo. Kreipkitės 18 Batavia St., Bostone arba pašaukite savininką Back Bay 0990. (R.30)

PAIESKAU dviejų pusseserių: Domieles ir Paulinos Zalokaitių, paeina iš Vabalninkų, Vidugrių vienkio: taipgi ir sesers Veronikos Aukštikalniūtės, gyvenusios Liepojoj, Latvijoje. Kas apie jas žino arba jos pačias meldžiu atsiskauti. Ona AUKŠTİKALNIUTĖ, (po vyru Dauničienė), Sprague St., Readville, Mass. (R.26)

ANT PARDAVIMO

Negirdėtas Bargenas! So. Bostone, ant Broadway, parduoda restoraną. Galima padaryti gerą biznį. Visas puikiai įtasyta. Savininkė serga. Kreipkitės: 467 Eighth St., So. Bostone, 3-ies lubos, vakaras po 6-tai valandai. Tel. S. B. 4525-J. (R.30)

Suvis 20 Metų

JUOZAS P. SANKUNAS
DARBUOJAS SU
VOSE & SONS PIANO
KOMPANIJA

Ši kompanija išdirbinėja pianus Bostone per 75 metus suvis. Lietuviškas Ponas Sankunas daro specialų raginimą det lietuvių biznį. Aukščiausios rūšies Pianai, Vikrolai ir Radios žemiamis kainomis. Mažoms senus pianus, Ragytelės del katalogo. Pristatymas visur dykaf. Prieš perkant matyk Poną Sankuną.

Vose & Sons Piano Co.
180 BOYLSTON ST. BOSTON

PILNŲJŲ BLAIVININKŲ KUOPŲ DOMĖI

Visos Blaivininkų kuopos, kurios pardavinėja knygytes „Alkoholizmas — Pavojingas“, prašome už parduotas knygytes prisiųsti pinigų į centrą, nes seime reikės išduoti apyskaitą. Prašome prisiųsti pavaišojimo rugpjūčio arba nevliaus kaip 3 d. rugsėjo. Pini-gus arba čekį išrašykite var-du O. Sidabrienės ir siųskite V. J. Blavackui, 104 Dorchester St., Worcester, Mass.

Vice Pirm. J. Svirskas, Rašt. V. J. Blavackas.

GERA PROGA

Turime gerą progą lietuvių jaunikačiams, kuris su pilnu noru norėtų dirbti det automobilijų biznį. Domės nekreipiamai ir pirmesni patyrimą bile tik turi laipsnį moksle ir taipgi ypatingas reikalingas idant kad susipažinti ir parduoti lietuviams vieną iš geriausių automobilijų Amerikoje. Pagaideijama kad mokėti kalbėti ir lietuviškai, bet visų svarbiausia turėti norą dirbti.

Jeigu gali šį reikalavimą išpildyti, mes parodysim kaip būti pasekmingu. Visi atsakymai į šį skelbimą bus užlaikomi slaptybėje. Atsakymus siųskite taip: „Darbininko“ ofisas, Box 20, So. Boston, Mass. (1)

L. D. S. REIKALAI

DETROIT, MICH.

Rugpjūčio 21 d. įvyko L. D. S. 72 kp. mėnesinis susirinkimas, kur nutarta imtis visų priemonių, kad praplėsti kuopos veikimą.

Valdyba ir veikiančioji komisija pranešė, kad rugsėjo 5 d. (Labor Day) įvyks mūsų kuopos didžiulis išvažiavimas. Ragino visus narius stoti į darbą, kad sutrauktus kuodau-giausia žmonių. Bus įvairus ir gražus programos. Vieta Palmer Park yra graži ir labai patogi išvažiavimams.

Parkas tą dieną bus atdaras nuo 10 val. ryto.

Visi nariai komisijos ir valdybos raportą užgrynė ir pasiūlydę gausiai važiuoti ir kitus raginti.

Kadangi išvažiavimas įvyks darbininkų šventėje, tai rengė-jai visu smarkumu ruošiasi šį išvažiavimą padaryti kuopiskil-mingiausiu ir gražiausiu.

Gaila tik, kad nevisi pariaj apie šį reikalą žino, nes susirinkime neperdaugusia ju buvo. Mat dar vis pas mus

Vietinės žinios

ARŠIAU US BOLŠEVIKUS

Praeitą sekmadienį buvo dalinami plakatai, kuriuose buvo garsinama Naujos Anglijos L. D. S. išvažiavimas. Plakatai buvo dalinami prie sv. Petro bažnyčios. Ten pat buvo varoma agitacija prieš vykimą piknikan. Agitavo ne bolševikai, ne socialistai, ne bedieviai, bet „katalikai.“ Visų pirma atkalbino du vaiku, kad nedalytų plakaty, paskui atkalbi-nėjo žmones nuo vykimo išvažiavimam.

Tie agitatoriai jau senai iš pasaly kandžioja L. D. S. ir „Darbininką.“ Dabar pradeda išeiti viešumon. Juo greičiau išeis, — juo geriau bus ir L. D. S. ir jiems patiems. Tuo jie parodys, jei nieko geresnio, tai bent tiek vyriškumo.

BALSAS IŠ PADANGĖS TIES „DARBININKO“ NAMU

Leido balsą iš aeroplano „Balsas iš padangės“ pirmą kartą buvo girdėtas ketvirtadienį, rugpjūčio 25 d. South Bostone. Ties „Darbininko“ namu pralėkė porą kartų, trimotorinis aeroplanas, duplikatas lakūno Byrd, leisdamas iš padangės balsą.

Tai naujas išradimas leisti balsą iš debesų. Leidėjas balso sėdi orlaivy stiklais aptaisyta kambarėly, kalba per mikrofona ir jo balsas taip pasididina, kad gali aiškiai girdėti per kelias miles kuomet aeroplanas yra pakilęs 3000 pėdų aukščiau.

Tris trūbas operuoja stiprus padidintojas ir sriovę gauna padidintojas nuo judintojo generatorių.

Šį išradimą skaito svarbiu.

Aeroplaną ir programą leidžia P. Lorillard Kompanija.

GUBERNATORIUS FULLER GAVO DAUG TELEGRAMŲ

Trečiadienį, rugpj. 24 d., gub. Fuller sugrįžęs į State House rado daug laukų ir telegramų, kurių dauguma buvo su sveikinimais už jo drasų ir teisingą valstijos reikalų ginimą. Tarpe ty visų buvo ir teisejo Joseph T. Zottoli, didžiosios Italijos Sūnų, Massachusetts skyriaus, organizacijos vardu telegramas išreiškiantis užuojautą ir lojaliskumą šiai valstijai.

ATSTATO McHARDY'S NAMĄ

MILTON, Mass. — Šiomis dienomis pradėjo atstatyti buvusio dvarčio, Sacco-Vanzetti byloje, namą, kur darėsi kaip spėja nutęstųjų simpatizatoriai.

Namą atstato miestas, nes valstija tokiam reikalui neturi fondo ir negali gelbėti nukentėjusio piliečio. Taip pareiškė gubernatorių pasi-kalbėjame su Miltono kasie-riam. Taigi piliečiai patys atstatė ir visą namą.

SUTRĖFIKAVO 2006 DARBININKŲ

Lietuvėnai reikalauja pakelti algas 30 procentų.

Generalis streikas prasidėjo ketvirtadienį, rugpj. 25 d. visose Bostono ir apylin-kės „rainkotų“ išdirbystėse. Daugiau ne 2000 darbininkų išėjo ant streiko. Darbininkai reikalauja pakelti algas nuo 20 iki 25% ir atnaujinti sutartis, sulig kurių darbo savaitė yra 42 val. per penkias dienas.

Sulig senos sutarties darbininkai uždirbdavo iki \$44 savaitėje.

SACCO IR VANZETTI KŪNUS NĖS BOSTON'O GATVĖMIS

Sekmadienį, rugpj. 28 d. Bostono gatvėmis, tyliai, gedulo ženkla is apsidengę paroduos su Sacco ir Vanzetti kūnais jų simpatizatoriai.

Leidimą paroduoti jau gavo Miesto Sveikatos Komisijonieriaus.

Nuo ketvirtadienio po pietų jų kūnai yra paguldėti Joseph A. Longone, graborio, numirėlių kambary po numeriu 383 Hanover St., North End.

Sacco ir Vanzetti apgini-mo komitetas turėjo daug vargo iki gavo vietą paguldyti jų kūnus. Be to, turėjo gauti leidimą laikyti jų kūnus iki sekmadienio, nes miestas leidyta be leidimo laikyti numirusius tik keturias dienas.

Simpatizatoriai apdėjo jų karstus laurų vainikais.

Graborius Laugone susirūpinęs kaip jis galės suvaldyti žmones besigrūdiančius žiūrėti jų kūnų. Sauskėsi policijos pagelbos.

Kadangi laidotuvsė ant gatvės be leidimo negali dalyvauti daugiau kaip 200 žmonių, tai komitetas pareiškė, kad ne tiek nebus.

APLANKA „DARBININKA“

Rugpjūčio 23 d. aplankė „Darbininką“ redakciją, administraciją ir spaustuve mūsų organizacijos L. D. S. daug pasidarbavęs narys ir 30 kp. raštininkas p. A. Ramoška iš Baltimore, Md. Džiaugėsi LDS. istaiga ir linkejo, kad „Darbininkas“ pasiektų kiekvieną lietuvi ir lietuvaite.

Pasivėčiavęs po Bostoną ir jo apylinkę ir susipažinęs su Naujos Anglijos darbininkais ir LDS. darbuotojais p. A. Ramoška šiandien grįžta atgal Baltimorem.

Rep.

VARDAS IŠREISKIA JŲ VERTĘ

OLD GOLD yra naujos gadinės cigaretas. Per 3 metus suvis, Amerikos geriausia patyrusi tabako organizacija, mėgino surasti naujos rūšies tabaką, kuris būtų patenkinantis kiekvieną rūkytoją.

Galutinai po kelių metų tyrinėjimo surado naują cigaretą, OLD GOLD. P. Lorillard kompanija tuomet siūlė visai Amerikos visuomenei, su tuom tikslu, kad OLD GOLD su dieliu trukmė apėmė visuomenę.

Nė joks cigaretas negavo tiek pagyrimo kaip šis, kuris sujungia visus. Jeigu šiandien dar neesi OLD GOLD rūkytoju, tai jau laikas pradėti, nes ištikrųjų praleidi visą malonumą, kuris randasi cigaretėse.

OLD GOLDS galima rūkyti ryte, dieną ir vakare, be jokios gerklės iritacijos. Nėra kosulio nė vėžimo. Pradėk šiandien rūkyti ir pats persitikrink.

Skaityk OLD GOLD cigaretų skelbimą šiame numery ant 2-ro puslapio. Rasi jame daug juoko ir malonumo det savo draugų ir šeimynos. Jie telpa nuolatos.

OLD GOLDS galima rūkyti ryte, dieną ir vakare, be jokios gerklės iritacijos. Nėra kosulio nė vėžimo. Pradėk šiandien rūkyti ir pats persitikrink.

Skaityk OLD GOLD cigaretų skelbimą šiame numery ant 2-ro puslapio. Rasi jame daug juoko ir malonumo det savo draugų ir šeimynos. Jie telpa nuolatos.

JEIGU NORI ŽINOTI, kas dedasi Didž. Britanijoje ir kitur; kaip gyvena Britanijoje lietuviai iševiai, koks jų gyvenimas ir kultūrinis plėtojimas, skaityk

„IŠEIVIŲ DRAUGĄ“

„IŠEIVIŲ DRAUGAS“ yra tai vienintelis lietuvių leidžiamas laikraštis Didž. Britanijoje. Išaina kiekvieną šeštadienį. Tarnauja lietuviams iševiams gyvenantiems Didžiojoje Britanijoje.

„IŠEIVIŲ DRAUGAS“ talpina įvairias žinias kaip iš lietuvių gyvenimo užsieny, taip ir lietuvių.

„IŠEIVIŲ DRAUGAS“ talpina įvairias apysakas, feljetonus, įvairius straipsnius, iš sveikatos, kalbos, literatūros, mokslų, visokių lengvų žaidimų.

Didžiojoje Britanijoje: Metams 12 šilingų, pusei metų 6 šilingų.

Amerikoje: Metams \$3.00, pusei metų \$1.50, 3 mėn. 90 centų.

Lietuvoje: Metams 24 litai, pusei metų 12 litų, 3 mėn. 7 litai.

pasieksitumus, todėl yra mylimiausias darbo žmonių laikraštis.

Redakcija ir Administracija antras: „Iševų Draugas“, 281 A. Eglinton Str., Glasgow, S. S. Scotland.

CAMBRIDGE, MASS.

Parapijos Piknikas

Rugpjūčio 28, Romuvos d. įvyks Cambridge Lietuvių Parapijos Piknikas. Visi išvisur kviečiami dalyvauti.

Gaspadorius p. A. Potembergas su padėjėjais ir gospadinėmis senai jau rengia visus iš visur svečius gražiai priimti ir skaniais valgiais pavaišinti. Gospadinės kaip įmanydomos kepa, verda, gamina visokius valgius.

Brightonietės ir brightonietės kaip visada taip ir ši kartą žada neatsilikti. Jie mažai griaus ale dug veikia. Ant praėjo Palangoje pikniko grynno pelno rodos padarė netoli šimtinės. Šį kartą gal irgi nemažaus padarys. Garbė visiems ir visoms kaip Cambridgeiečiams taip ir Brightoniečiams kad taip susipratusiai darbuojasi parapijos, bažnyčios ir mokyklos labui.

I mūsų šį pikniką yra pasižadėję atvykti nemažai South Bostoniečių. Bus gerbiamieji klebonai ir jų pagalbininkai iš So. Boston, Lawrence. Taipgi rodos sakė būsių ir Lowellio, Norwood'o ir Montello klebonai. Žmonių kiek galima spėsti iš kalno, jei tik Dievas duos gerą orą, bus daug iš visur. Į Cambridge'o parapijos piknikus visi mėgia važinoti. Šį sykį atvykę irgi neapsigaus. Kviečia visus iš visur į Romuvos Parką, rugpj. 28, 1927.

Rengėjai

RADO MERGINA UPEJE

Boston'o policija rado Charles upeje plankiojančią negyva merginą. Kaip ji patiko nelaimė dar nesurado. Spėja, kad ją bus kas nors nužudęs. Anot policijos ir miesto gydytojo pareiškimo, tai toji mergina išbuvo vandenį 5 ar 6 dienas.

„Katalikas, kuris galėdavo neremia katalikiškos spaudos, neturi teisės vadintis geru Bažnyčios vaiku!“

